

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
\$6.00	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za pol leta	\$3.00	
Za četr leta	\$1.50	
	Za pol leta	\$3.50

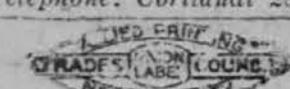
Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli po Money Order. Pri spremembji kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališče naznani, da hitrejš najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

POGLAVJE O PROSTOSTI

Spošno znano, a vendar tudi spošno zanikanje dejstvo je, da razmišljajo važni in vplivni velekapitalistični interesi v tej deželi še vedno o zavojevanju Mehike. Spošno je znano nadalje, da spravljajo ti interesi svoje želje na površje pri vsaki možni priliki, čeprav pridejo le v povsem redkih slučajih na dan z odkrito besedo. Večina pa se poslužijo kakega povsem neznanega dogodka, — napada na kakega Amerikanca ali izgona nepostavno v Mehiki mudičih se hujškačev, — da šrpajo iz tega dogodka našk, "da je skrajni čas napraviti v Mehiki red ter nadomestiti mehiško anarhijo z ameriško disciplino in ameriškim redom".

Tedenski list "Liberty", ki je last Chicago Tribune, lista vplivne in težkoobogate McCormick družine, zahteva v svoji številki z dne 17. aprila v uvodnem članku aneksijsko Mehike. Ta listič, ki se postavlja, da izide vsaki teden v več kot milijon eksemplarjih, pa ne skuša najti niti najmanjše pretveze za ta nameravani rop dežele. Nasprotno izjavlja na skrajno prostodušni način, da naj se započne vojno in nato sledijo aneksijski radi naravnih zaledkov, katere laštuje naša sosednja republika v tako velikanski meri.

Članek opozorja uvodoma na neizmerna bogastva Mehike in na zaostalo gospodarskega razvoja dežele. Brez pomoči ameriškega kapitala sploh ni mogoče misliti na izkorisčanje mineralnih virov in rudnikov. Dvajset milijonov litrakov avtomobilov v Združenih državah pa je istotno navezanih na mehiški petrolej in gumij. Ti in drugi važni ameriški interesanti morajo smatrati za škodljivo in neprimerno umetno mejo, katero skriva potegnji vlad Callesa proti inozemskemu in prav posebno ameriškemu kapitalu.

— Odstranjenje te meje, — se glasi v nadaljnem, — bi pomnilo blagoslov za Mehike, za Združeno državo in tudi ves svet. Kasno dolgo pa je mogoče vzdržati tako barjero med zivljenskimi potrebami kapitala na eni strani ter naravnimi potrebsčinami na drugi strani, če nam je znano, da jo trpi le neizmerna potprežljivost Amerikancev! Vojna bo mogoče postala potrebna za odstranjenje te barjere ali ovire, v interesu ekonomskega razvoja. Vse vojne nastanejo iz štipidnosti. Ta vojna pa bi bila najbolj štipidna med vsemi, ker bi lahko dosegli iste rezultate potom mirovne skupnega delovanja. Če bo prišlo do vojne, bo Mehika pridočila. Njena vlada in njena armada bosta padli in bosta poraženi, a mehiški narod bo postal neizmerno bolj dobrostoječ ter bo srečnejši.

Bolj razločno in jasno ni mogoče govoriti kot v pričajevanju slaju. Prav posebno pa je treba podčrtati, da se dogaja to strani, za katero stoji skupina multimiliardirjev ter vodilnih republikanskih politikov. Ti ljudje čutajo, da jim ni treba prikrivati svojih čustev in svojih naklepov. Vsled tega dajejo povsem prosti izrazi svojim najbolj skrivenim mislimi ter propagirajo s svojim cenečim šumčasopisjem masakriranje narodov in enostaven rop zemlje, ki ni bil nikdar njih last.

Ta gonja, koje cilj je aneksijsko Mehike, — izključno le v interesu ameriškega velekapitala, se vrši že več kot eno generacijo, dejanski izza časa, ko so prikrivati vdrli ameriški kapitalisti v Mehiki ter se polastili pod zaščito prejšnjih izdajalskih mehiških vlad, vlikega dela ogromnega naravnega bogatstva Mehike. Velik del tega ropa je bil izvršen pod Porfirijem Diazom, a pozneje je pričel pluhati drugačen veter in pojavilo se je geslo: — Mehika za Mehikane!

Gonja je postala še večja, ko je postal petrolej eden najvažnejših produktov sveta, ko se je na nezaslišani način razvila motorska industrija in ko je pričel petrolej izpodrinjanju premug kot splošno kurivo. Mehika je bogata na petroleju, a dobički romajo v žepu angleških in ameriških kapitalistov, dočim je domači mehiški delavec samotno nizko plačan za svoj trud, za itačansko-dello, katero vrši na korist tuje, ki se ne briga za deželo ter žanje le dobičke. Ameriški narod, — brez upoštevanja kapitalističnega razreda, se bo dvakrat premislil, predno bo privolil v tak enostavni rop.

Dopisi.

S poto. nimivosti, katerih ni v drugih lishih. Tudi Peter Zgaga dosti kognitivnega in šaljivega pove.

Rojaki, ki še niste naročeni na Glas Naroda, naročite se hitro. Tački romanov kot jih prinaša Glas Naroda, ne najdete nikjer.

Iz tukajšnjih slovenskih naselbil ne nimate poročati posebnih novic. V mestu je z delom ponavadi delo na farmah pa zadržuje slabo vreme, ker padata skoro vsak dan sneg in dež. Če kak Slovenec potuje skozi Denver, naj se prične s pol leta. Hvala vam, ker mi list redno pošljate. Zelo rad.

M. Pogorele.

Denver, Colo.

Upam, da mi ne boste zemerili, ker sem se nekoliko zakasnili z posredovanjem. Priskočimo vam poštni list redno pošljate. Zelo rad.

Anton Žemlja,

1759½ Market Street.

Če ste se naveličali navadnih...

H ELMAR je ostala vedno priljubljena. Njenih navdušencev je na milione.

Na milione ljudi kadi danes Helmar. Če enkrat okusite Helmar, ne poste nikdar več hrepneli po drugi cigareti.

Niti čas ne more uničiti, niti navada odpravi neprekosljive kakovosti te cigarete.

Seznanite se s

HELMAR

Kraljico izrednih cigaret.

Girard, O.

Prejšnji za malo prostora v vatemenjenem liču. O novčaku iz Girarda ne bom poročal, ker ni vredno, temveč hočem opisati le voj in napredki naše Mladinske godbe. Dne 29. maja leta 1925 je Mladinska Godba privlkat zaigrala, za kar gre vsa zasluga ustanoviteljem te godbe. Naš dobro počasni in napredni rojak John Anžiček je prvi sprožil to misel, ki je vnaprej izredna.

Dne 24. aprila gostuje Mladinska Godba v Farrell, Pa., v Hrvatskem Domu. Na programu je enodejanska vesprijava "Ljubljansko". Ta igra bo jeko zanimiva, zato pride, da vidite, kje stopili skupaj ter organizirali godbo. Ob začetku je šlo bolj težko, kajti zacetek je vsak težak. Mislite, da sem sišla modrosti, da bo tu godba kmalu izdhnila, teda za enkrat so se zmotili. Recem pa, da če bi ne imeli vplivnih možakov za seboj, bi se prav lahko skoraj predbrnilo, dokler pa imamo také može, kakor se Mr. Anžiček in Prečnik, kakor očete svojih sinov in ki so navdušeni za svojo mladino, da se izbrali, namesto da bi se poiskala po cestnih vogalih in zapravljala čas, bo tudi godba uspevala.

Zato čast vam, ker ste uresničili lepo idejo, ki nam je Slovencev v ponos, ker trdijo vidijo, da smo tudi na Slovencu kulturni narod. Ni se dolgo temu, ko sem bil na okrajem sedišču v Warren, kjer sem imel opravilo radi državskih papirja, pa se je neka oseba izrazila napram meni, da mi Slovenci znorem vse, kar je potreba naučiti v tej ali oni stroki. Zato sem šel ponosen domov, ker sem videl, da nas pristi Amerikanci upoštevajo, da v tem tudi mi izobrazijo delce ameriškega prebivalstva. Iz tega razvidite, kaj je potreba nasi turisti mladini, da jo izobrazimo in ji priporomoremo do napredka.

Zato je, da godbe, ki delajo, naj pristopiti; vsakemu je pravdo. Starši, ki imate sinove, ki niso še pri godbi, dajte jih nečim, da vam bodo pozneje hvaležni, ker so se naučili godbe. Postite svoje predsedanke; ako se ne morete razumeti z odraslenimi, pa postite veselje mladini, naj se uči in tako napreduje. Gotovo bo kdo rekel, da jaz, kaj to pišem, se ne razumem z vsakem ali jaz se na to ne razumem. Jaz ljubim mladino, zato me imajo vse mladenci v godbi, ker seveda, ker vedo, da sem jim v oporu, ne pa v razdrob. Jaz sem najstarejši med njimi, pa se nič ne kesem, da sem se začel učiti.

Menominne, Mich.

Naključje je včasih res velikega pomena. Tako je tudi mnenje naših naključij, da sem v Milwaukee, Wis., daleč proč od svojega doma, naletel v listu Slovencev na dopis iz naših naselbil, ki se le mene tiče. Nobene stvari ne sovražim bolj, kot laži, hinavstva in obrekovanja, in prav vselej teh razlogov sem primoran nekoliko odgovoriti.

Človek, ki ljubi mir in sluge pri svojem, in dober vzgled pri drugih narodih, naleti načelno pri določitih maturah na veliki odpor.

Pred par tednami sem napisal par

vist v Glasu Naroda, kot odgovor na neko pismo, v katerem se vprašuje, kakšne so pri nas delavške razmere. Pisal sem resno in reči po drugih naselbilah naj to upoštevajo. Pravico imam opisovati tukajšnje razmere, ki so mi prav tako dobro znane kot vsakemu drugemu Slovencu, ker delam v prav takih tovarnah kot vsi drugi Slovenci.

Dopisnik piše, da so delavške razmere mnogo slabše kot sem jaz episal. Če v naselbini, kot je ta, kjer je toliko žig in tovarni, ki včasih vse obratujejo, se vendar lahko reče, da se dela priljeno. Dotičnik si celo drzne trditi, da še nisem videl nobene tovarne odnotraj, dočim je resnica, da ni še noben Slovenec iz te naselbine, koliko je tu slovenskih državljanov. Toda jaz ne stejem to za računjanje, temveč za štejto od ene do deset. Sicer pa je bilo takrat devet družin, ker več mati voda živi pri svojem sinu, se to vendar ne steje za dve, temveč za eno družino.

Kar se tiče osla in njegove trave, sem bil pa še najbolj upravilen zapisati, ker to bo menda vsem dobro znano. Najbolj občutljiva vrednost pa je, da hoče dopisnik krivdo za to nosporazumevati zvaliti name, čeprav sem jaz tukaj samo poldrugo leto, prejšnji, hincavstvo, obrekovanje in zlorbitnost pa je bila v vsej življenju že dolgo prej. — Torej kdo je delal tu prepis tedaj, ko meni se tu ni bilo? Zahtevam od dopisnika, da mi to odgovori! Sicer pa postanem ptička po njegovem perju, kajti ta posel je on vodil že tudi po drugih naselbilah, kjerkoli je bil.

Zadostno je tudi to, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se da čez tega, potem čez onega, ne more biti govorja o društvu. Jaz za svojo osebo vem, da nisem nikomur naredil nič slabega, pač pa pa manjšak dobrega. — Čudno je tudi, da pri devetih velikih družinah ni nobenega podpornega društva. Ko sem se našel, mi je ta ideja takoj prisnila na misel, teda kaudu sem uvidel, da je to nemogoče, ker med takim ravnom in kavom, se

STRASNE POSLEDICE MATE-

RINE SMRTI

Kot kapitel neverjetne strahote drame se čita zgodba treh mladih Angležev, ki so zblaznile vstrel smrti svoje matere ter hranile truplo umrle tri leta v svojem stanovanju.

Zgojal slučajno je prišla stvar na dan.

Dva trgovca sta vložila zoper neko gospo Niesou, ki je stanovala v starici hiši v enem londonskih predmetij, po opetovanih brez uspešnih opominih, predlog na rebežen.

Esekutor Hughes je potkal na vrata. Ker se nihče ni odzval, dasi je čut v stanovanju korake, je hitel na policijo po pomoč. Vamili se je v spremstvu detektiva. Ker tudi na ponovno trkanje ni bilo odziva, so vdrli predstavniki oblasti siroma v stanovanje.

Nudil se jim je nenavadni pribor. Na otomani je ležalo napol razkrojeno truplo; pred truplom pa so klečale tri deklice in molile. Poleg otomane je stala mizica, na kateri so ležali amuleti, krize in stare fotografije itd., očvidno darcila za umrlo.

Detektiva in ekskutor so obstali nemni od strnjenja, tedaj pa se je dvignila ena deklica, rekoč:

— Mi smo v rokah župnika Booga. Nahajate se v hiši Gospodovi. Vsak prostor tega stanovanja je napolnjen z žvepljenim duhom kot Sodoma in Gomora. Ne dotaknite se zemskih ostankov naše ljubebe mamicice, zakaj ona sedi v narociju Abrahamovem in jeza božja bo prišla nad vas...

Druga deklica je pokazala na mizico, na kateri se je nahajal čaj, surovo maslo, kruh in sir, rekoč: — To je za našo mamico. Umrla je pred tremi leti; od tedaj nismo zapustili tega stanovanja.

Detektivom je postal jasno, da imajo opraviti s tremi slabotumimi. Ne da bi odgovorili besebo, so hiteli po rešilni voz. Z veliko težavo so obvladali umobolj na dekleta ter jih vtaknili v prisilne jopice in odvedli v blažnico.

Zdravniška preščipa je ugotovila, da je umrla Mrs. Nieson že najmanj pred dvema letoma. Sledila je v grob svojemu možu, ki ga je povzeli avtomobil. Vsele teh dveh udarec ustreže, se je omračil hčerkam duh.

ŠKOF OBSOJEN RADI PO-

NEVERE

Pred poroto v Kodanju se je zagovarjal te dvi metodistični Jef Anton Bast, ki je bil obtožen goljufije in uradne poneverbe. Bast je izdajal svoj list, imel je svojo tiskarno in je živel zelo razkošno. Predlanskim se je vrnil iz Amerike. Brž po povratku so gačanske oblasti arretirale, ker je bil obtožen, da je poneveril iz fonda za revere nad 250.000 danskih kron. Porotna obravnava je trajala ves teden. Obtožence je izjavil, da je nedolžen in da so ga izdalni njegovki verski nasprotniki. Porota je vprašanje o zločinu goljufije in poneverbi zamikala, pač pa je potrdila vprašanje o odškodovanju fonda. Škof je bil obsojen na tri mesece zapora in povrnitev škode, ki znaša 120.000 danskih kron.

Princ se je pobotal s starisi.

PARIZ. Francosija, 18. aprila. — Romunski princ Karol se je baje pobotal s svojimi starisi ter se bo v kratkem vrnil v Bukarešto. Zamenkat se mudi še tukaj.

ALI VESTE —

da je bil jugoslovanski kralj, jaka bolan in da se mu je sedaj zdravstveno stanje obrnilo na boljše? Ali veste, da so Helmar kakovostne cigarete, ker vsebujejo 100% čisti turški tabak, poleg tega so pa tudi v zapaketerjeni lepenkastih škatljah, kar jih žeti; pred konjenjem.

POUČNE KNJIGE
• MOLITVENIKI

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

: : IGRE : :
RAZNE POVESTI IN ROMANI

MOLITVENIKI:

Duša popolna	1.—
Marija Varhinja: v platno vezano80
v fino platno	1.00
v usnje vezano	1.50
v fino usnje vezano	1.70
Rajski glasovi: v platno vezano	1.00
v fino platno vezano	1.10
v usnje vezano	1.50
v fino usnje vezano	1.70
Skrbi za dušo: v platno vezano80
v usnje vezano	1.65
v fino usnje vezano	1.80
Sveti Ura z debelimi črkami: v platno vezano90
v fino platno vez	1.50
v usnje vez	1.60
Nebesa Naš Dom: v usnje vezano	1.50
v fino usnje vezano	1.80
Kviški srca, mala: v fino usnje vez	1.20
Oče naš, slonokost bela	1.20
Oče naš, slonokost rjava	1.20

ANGLEŠKI MOLITVENIKI:
(ZA MLADINO.)

Child's Prayerbook: v barvaste platnice vezano30
Child's Prayerbook: v belo kost vezano	1.10
Key of Heaven: v usnje vezano70
Key of Heaven: v najfinje usnje vezano	1.20

(ZA ODRASLE.)

Key of Heaven: v fino usnje vezano	1.50
Catholic Pocket Manual: v fino usnje vezano	1.30
Ave Maria: v fino usnje vezano	1.40

POUČNE KNJIGE:

Angeljska služba ali nauk kako se naj streže k sv. maši	10
Boj načeljivim boleznim75
Dva sestavljenia plesa: četverka in beseda pisano in narisano35
Domatiči vrt, trdo vez	1.—
Domatiči vinozdravnik	1.25
Domatiči zdravnik po Knajpu	1.25
Govedoreja75
Gospodinjstvo	1.—
Jugoslavija, Melik 1 zvezek	1.50
2. zvezek 1-2 snopič	1.80
Kubična računica, — po meterski meri75
Katekizem, vezan50
Kratka srbska gramatika30
Knjiga o lepem vedenju, Trdo vezano	1.00
Kako se postane ameriški državljan15
Knjiga o dostojnem vedenju50
Ljubavna in snubilna pisma50
Mlekarstvo s črticami za živinorejo75
Nemško - angleški tolmač	1.20
Največji spisovnik ljubavnih pism80
Nauk pomagati živini60
Najboljša slov. kuharica, 668 str.	5.00
Naša goba, s slikami. Navodila za spoznavanje užitnih in strupnih gob	1.40
Nasveti za hišo in dom; trdo vezana	1.—
broširano75
Nemška slovnica60
Nemščina brez učitelja —	
1. del30
2. del30
Pravila za oliko65
Psihične motnje na alkoholski podlagi75
Praktični računar75
Praktični sadjar trd. vez	3.00
Parni kotel; pouk za rabo pare	1.—
Pojedelstvo: Slovenskim gospodarjem v pouk35
Računar v kronske in dinarski vejlavi75
Ročni slov.-nemški in nemško-slovenski slovar60
Sadno vino30
Srbška začetnica40
Slike iz živalstva, trdo vezana90
Slovenska narodna mladina, obsegga 452 str.	1.50
Slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar50
Spolna nevarnost25
Spretna kuharica; trdo vezana	1.45
broširana	1.20
Sveti Pismo stare in nove zavese, lepo trdo vezana	3.00
Umni čebelar	1.—

Princ se je pobotal s starisi.

PARIZ. Francosija, 18. aprila. — Romunski princ Karol se je baje pobotal s svojimi starisi ter se bo v kratkem vrnil v Bukarešto. Zamenkat se mudi še tukaj.

ALI VESTE —

da je bil jugoslovanski kralj, jaka bolan in da se mu je sedaj zdravstveno stanje obrnilo na boljše? Ali veste, da so Helmar kakovostne cigarete, ker vsebujejo 100% čisti turški tabak, poleg tega so pa tudi v zapaketerjeni lepenkastih škatljah, kar jih žeti; pred konjenjem.

LEVSTIKOV ZBRANI SPISI:

1. zv. Pesmi — Ode in elegije — Sonetje — Romance, balade in legende — Tolmač30
Vesnična knjižica50
Veliki slovenski spisovnik raznih pisem, trdo vez	1.80
Vinarstvo	2.00
Veliki Vsevedez80
Zdravilna zelišča40
Zgodovina S. H. S. Melik	1.00
1. zvezek45
2. zvezek 1. in 2. snopič70
1. zvezek80
2. zvezek	1.00
3. zvezek	1.20
4. zvezek	1.40
5. zvezek	1.60
6. zvezek	1.80
7. zvezek	2.00
8. zvezek	2.20
9. zvezek	2.40
10. zvezek	2.60
11. zvezek	2.80
12. zvezek	3.00
13. zvezek	3.20
14. zvezek	3.40
15. zvezek	3.60
16. zvezek	3.80
17. zvezek	4.00
18. zvezek	4.20
19. zvezek	4.40
20. zvezek	4.60
21. zvezek	4.80
22. zvezek	5.00
23. zvezek	5.20
24. zvezek	5.40
25. zvezek	5.60
26. zvezek	5.80
27. zvezek	6.00
28. zvezek	6.20
29. zvezek	6.40
30. zvezek	6.60
31. zvezek	6.80
32. zvezek	7.00
33. zvezek	7.20
34. zvezek	7.40
35. zvezek	7.60
36. zvezek	7.80
37. zvezek	8.00
38. zvezek	8.20
39. zvezek	8.40
40. zvezek	8.60
41. zvezek	8.80
42. zvezek	9.00
43. zvezek	9.20
44. zvezek	9.40
45. zvezek	9.60
46. zvezek	9.80
47. zvezek	10.00
48. zvezek	10.20
49. zvezek	10.40
50. zvezek	10.60
51. zvezek	10.80
52. zvezek	11.00
53. zvezek	11.20
54. zvezek	11.40
55. zvezek	11.60
56. zvezek	11.80
57. zvezek	12.00
58. zvezek	12.20
59. zvezek	12.

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

78

(Nadaljevanje.)

— Pismo sem našel, Iris, a meni ni moglo povedati ničesar novega.

— Marcel, — ti vedel, — ga je prekinila s pritajeno sapo.

— Gotovo, moja draga, vedel sem še predno si postala moja nevesta. Ali meniš, da bi mi mogel tvoj krušni oče, kaj takega zamolčati?

— In kljub temu, Marcel, kljub temu si me napravil za svojo ženo?

— Kljub temu, draga. Ljubil sem te kot ljubim še sedaj ter te bom ljubil preko groba, — je rekel priprosto.

Iris je globoko vzdušnila ter razprostrnila roki.

— To je odrešenje, — je vzklinila in solze so ji tekle po licih.

Eno uro pozneje je odvedel knez Višnjegradski svojo ženo v svojo lastno sobo, ki je ležala hladno proti severo-zapadu ter predstavljal pravi zavetnik tekom vročih poletnih dni. Čutila se je ojačeno in močno na duhu in telesu, — ljubezen je premagala duha bolezni in tele je voljno sprejelo, kar ga je telesno vzravnalo. Seveda si je rekel Marcel, da bo pretekel še precej časa, predno bo Iris popolnoma premagala duševne stresljaje zadnjih šest in tridesetih ur, a čas je ozdravil že globlje rane.

Da gre lahko po svojih opravkih, a vendar ne pusti Iris s svoje strani, jo je odvedel v svojo sobo ter jo nastanil v udobni naslonjajoči, poigre katere je postavil nizko mizico. Pd iglavu ji je potisnil usnjato blazino.

Za pisano mizo je nato pregledal pisma, ki so došla tekom njene odsotnosti.

Ta posej je zelo počasi napredoval, ker je zopet in zopet stopal k Iris, ki pogladil lase ali pa vzel njeni roki v svoji. In ko je bil zopet enkrat zapošlen s tem, je čutil, da se ujuni roki treseta.

— Kaj ti je, draga? — je vprašal v skrbih.

Glas se zopet bliža, — je zašepetal.

Saj sem vendar pri tebi, — je rekel z glasom, s katerim se govoriti z bolnimi otroci.

Prijeva je trdnejše njegovih rok.

— Tako se mi ne more nič pripremiti, — je rekla pomirjena. V istem trenutku pa je nekdo potrkal na vrata kančnjice in istočasno je stopila v sobo Sigrid.

— Ravnonokar sem čula, da je Iris vstala. Ali je migrena boljša? — je vprašala ter se približala.

Knez se je z dvomom obrazom na svakanjo. — Ali ni vedela, kaj se je pripetilo? Njene poteze, ki so bile kljub vročini dneva hladne ni bele kot alabaster, niso izdajale ničesar. Seveda, profesor in skrbnik nista nič povedala in kar je mogla povedati komornica, so bila le ugibanja.

— Stanje Iris je boljše, vendar pa potrebuje velikega miru, — je rekel, ne posebno vabljivo.

— Dobro, za to hočemo skrbeti, — je odvrnila Sigrid, obotavljajoča se na mestu, kjer je stala. Iris pa se je napol vzravnala iz svoje udobne lega.

— Le eno besedo bi rada, — je prosila ter posrečje stisnila ruko svojega moža. — Sigrid, — Marcel je vedel, kdo so bili moji starši, predno se je zaročil z menoj. Tvoj oče mn. je povedal.

— Tiko, Iris, tiko, — se je vmešal knez. — Sigrid ve to že davno.

Tedaj pa je skočilo Iris pokonec ter stala, z obrazom, oblitim s krvjo ter plamtečim pogledom.

— Sigrid, — je vzklinila, tresiča se od ogorčenja. — Sigrid, — ali je mogče, da si vedela to, ne da bi me obvestila? Kako si me mogla pustiti v veri, da me smatra Marcel še vedno za tvojo sestro? Vedela si si nasprotno ter me pustila pretrpoti vse matke.

Vsa iz sebe, oproščena prizanesljivosti napram sestri, se je vrnila Iris na prsa svojega moža.

V očeh Sigrid je pričelo bliskati.

— Ne spominjam se, da bi me kedaj vprašala o tem, — je rekla ter skomignila z ramama.

— Vprašala! — je rekla Iris, vsa iz sebe. — In tudi če bi me zanicevada in sovražila, — radi ljubezni, s katero so napravili tvoji starši mojo mladost takšno sočnino in svetlo, bi mi morala povedati to ne da bi te jaz vprašala. Prihranila bi mi lahko dosti muk.

— Tega ne uvidim, — je odvrnila Sigrid hripano. — Stvar je ostala ista.

— Nikdar, — je vzklinila Iris ter se tesnje privišči k svojemu možu. — Kako si drzne reči kaj takega Razloritje, da sem hčerka nesrečne sestre tvojega očeta, bi me moglo zadeti te napol tako težko, če bi mi rekla, da me je napravil Marcel za svojo ženo v polni zavesti tega, — brez obotavljanja in omahovanja.

Blik je šival iz oči Sigrid. Uvidela je, da bi boljše, da doseže svoj cilj, če bi molčala ter se sklonila, a njen temperament je zmagal nad njeno predvarnostjo ter jo potegnil s seboj.

— Brez obotavljanja in omahovanja, ali res? — je vprašala Sigrid zaničljivo. — No, vsaj za eno stopinjo bo moral tvoj junak s svojega visokega piedesta, Iris. Mogoče se spominja sam, da se je vrnil še stiri in dvajset ur potem, ko je govoril glede tebe z mojim očetom, da se zaroči s teboj. Seveda, le štiri in dvajset ur je omahoval, če se sklada z njegovo častjo, da napravi hčerko obglavljenje zločincu za svojo ženo ali pa umakne svojo snubitev ter te zapusti. Marcel pa je bil dosti pogumen, da tvega riziko — to rada priznam — in razyvetega si pred svetom tičala za našim dobrim imenom!

Srd je bliskat iz njenih oči, ko je govorila. Ni bitia več zmožna zadrižati svojih besed ter brzdati svoje strasti.

Marcel pa je pritisnil plavolaz glavico svoje žene še tesnje na prsa.

— Prav imas, Sigrid, — je rekel popoldoma mirno. — Štiri in dvajset ur sem omahoval, predno sem se vrnil, da sprejemem Iris kot nevesto iz rok tvojega očeta. To je bilo štiri in dvajset težkih ur. Nisem pa omahoval iz razloga, katerega mi podstičavaš ti.

— Kaj me briga razlog, če govorite dejstva? — je vzklinila Sigrid v blazmem srdu, ker je morala gledati Iris v njegovem obzemu.

— Ali je bil zasejan dvom v tvoje sreco, draga? — je vprašal Marcel ter se sklonil navzdol k Iris.

Znajala je z glavo.

— Ah, — je rekel Marcel, kar žalostno, — tega ne moreš še vedeti. Zmo vzklik je šele v tih urah razmišljanja. Kal pa hočem uničiti če predno se razvije. Ali si dosti močna, da napraviš z menoj izprehod, ki bo za vedenod odpravil sleherni dvom? Prišla je arra, da napravim s teboj to pot. Upal sem, da bom to lahko prihranil tebi!

SAMO ŠEST DNI PREKO

Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE

FRANCE 24. APRILA

PARIS 30. aprila.

HAVRE — PARISKI PRISTANIŠČE
Kabinet tretjega razreda z umivalkami in tekočo vodo za 2,
4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pičaja.

19 STATE STREET

ALI LOKALNI AGENCIJE

NEW YORK

(Datje prihodnjic.)

Rio de Janeiro po noči.

Solnce je svetilo nad mestom Winter potljubljalo ruas in avenidas, polne avtomobilov in oslov. Slikovit promet je valoval nad mestom in pristaniščem.

Samo ulica z zaprtimi okni je spala globoko spanje. "Yankee Bar" je stal med hišami kakor zvezajoča rama. Kdor je šel mimo, je takoj ugaril, v kakšnem mestnem delu se nahaja.

Gallagher se je sončil pred barom. Njegov temni obraz je bil zadovoljen. Bil je kakor obelisk in živ spomenik močnemu raznemu.

Ona pa je bila bledo, brezkrivo bitje. Malo je videla sveta; s svojega okna je gledala samo na umazano dvorišče, strehe in zvonike. S štirinajstimi leti je že vedela, da je ženska. Strah je bio na.

Ni bila lepo, bila je samo bela. Renzo jo je kar poziral. Dvatisoč je pa res vredna, je rečeno. Lase ali pa bo drugač počasni, ustnici in nohte pordeči ogrlice bo dobila, svile, zapestnic in parfumov. Renzo je ljubil Ali.

— Seveda sem Amerikanec, — je govoril s portugalskim naglajom, — in pišem se Gallagher. Dober Amerikanec sem in moja hči je bela kot lilija. Ženska, ki je med brati vredna dva tisoč dolarij, papiga naj mi bo za pravico!

Gallagher se je sončil pred barom. Njegov temni obraz je bil zadovoljen. Bil je kakor obelisk in živ spomenik močnemu raznemu.

Renzo je prišel z oči, — je rečeno. — Ali je kar počasni.

— Srečo imam, Renzo, kaj? Ni to čudno, kako barantava, čeprav še ne veva, kakšen bo koncept? Papiga kriči, a ne izda. Ali še več, kakšen je jaz? Izkrič, a nisem vzdal. . .

— Prišel si k meni z dijamanti, ki si jih nekje ukral. Ko sem ti jih edukipal, si stopil pred mimo in upal ugovarjati, kajti ozračje je dašalo pi skritih nožih in potapljal, ki so izginila brez sledu.

— Menjam vse vrste denar. — Seveda sem Amerikanec, — je govoril s portugalskim naglajom, — in pišem se Gallagher. Dober Amerikanec sem in moja hči je bela kot lilija. Ženska, ki je med brati vredna dva tisoč dolarij, papiga naj mi bo za pravico!

— Veden je prisega pri svoji papigi. On in ptica sta bila pester parček. Gallagher je imel v blagajni tudi ponarejene bankovce.

Toda noben opesarjeni turist se ni upal ugovarjati, kajti ozračje je dašalo pi skritih nožih in potapljal, ki so izginila brez sledu.

— Menjam vse vrste denar. — Seveda sem Amerikanec, — je govoril s portugalskim naglajom, — in pišem se Gallagher. Dober Amerikanec sem in moja hči je bela kot lilija. Ženska, ki je med brati vredna dva tisoč dolarij, papiga naj mi bo za pravico!

— Srečo imam, Renzo, kaj? Ni to čudno, kako barantava, čeprav še ne veva, kakšen bo koncept? Papiga kriči, a ne izda. Ali še več, kakšen je jaz? Izkrič, a nisem vzdal. . .

— Prišel si k meni z dijamanti, ki si jih nekje ukral. Ko sem ti jih edukipal, si stopil pred mimo in upal ugovarjati, kajti ozračje je dašalo pi skritih nožih in potapljal, ki so izginila brez sledu.

— Menjam vse vrste denar. — Seveda sem Amerikanec, — je govoril s portugalskim naglajom, — in pišem se Gallagher. Dober Amerikanec sem in moja hči je bela kot lilija. Ženska, ki je med brati vredna dva tisoč dolarij, papiga naj mi bo za pravico!

— Veden je prisega pri svoji papigi. On in ptica sta bila pester parček. Gallagher je imel v blagajni tudi ponarejene bankovce.

Toda noben opesarjeni turist se ni upal ugovarjati, kajti ozračje je dašalo pi skritih nožih in potapljal, ki so izginila brez sledu.

— Menjam vse vrste denar. — Seveda sem Amerikanec, — je govoril s portugalskim naglajom, — in pišem se Gallagher. Dober Amerikanec sem in moja hči je bela kot lilija. Ženska, ki je med brati vredna dva tisoč dolarij, papiga naj mi bo za pravico!

— Veden je prisega pri svoji papigi. On in ptica sta bila pester parček. Gallagher je imel v blagajni tudi ponarejene bankovce.

Toda noben opesarjeni turist se ni upal ugovarjati, kajti ozračje je dašalo pi skritih nožih in potapljal, ki so izginila brez sledu.

— Menjam vse vrste denar. — Seveda sem Amerikanec, — je govoril s portugalskim naglajom, — in pišem se Gallagher. Dober Amerikanec sem in moja hči je bela kot lilija. Ženska, ki je med brati vredna dva tisoč dolarij, papiga naj mi bo za pravico!

— Veden je prisega pri svoji papigi. On in ptica sta bila pester parček. Gallagher je imel v blagajni tudi ponarejene bankovce.

Toda noben opesarjeni turist se ni upal ugovarjati, kajti ozračje je dašalo pi skritih nožih in potapljal, ki so izginila brez sledu.

— Menjam vse vrste denar. — Seveda sem Amerikanec, — je govoril s portugalskim naglajom, — in pišem se Gallagher. Dober Amerikanec sem in moja hči je bela kot lilija. Ženska, ki je med brati vredna dva tisoč dolarij, papiga naj mi bo za pravico!

— Veden je prisega pri svoji papigi. On in ptica sta bila pester parček. Gallagher je imel v blagajni tudi ponarejene bankovce.

Toda noben opesarjeni turist se ni upal ugovarjati, kajti ozračje je dašalo pi skritih nožih in potapljal, ki so izginila brez sledu.

— Menjam vse vrste denar. — Seveda sem Amerikanec, — je govoril s portugalskim naglajom, — in pišem se Gallagher. Dober Amerikanec sem in moja hči je bela kot lilija. Ženska, ki je med brati vredna dva tisoč dolarij, papiga naj mi bo za pravico!

ste bili vi in vaša papiga. Papiga sem nocoju tu spoznal, in vas tudi krovose! Iz znoja in krvi mornarjev ste kovali denar! Kaj ste dobili zame? Deset funtov!

Gallagher je začel premisljati. Pred petimi leti je bil Rio zaplenjen v vojno. . . Privlčeli so vse mogoče stare barke, jih preplešali, da so bile videti kakor nove, deset funtov so plačevali za moža. Nekatere ladje so se odpeljale, druga pa so se potopile, vsem pa je bilo treba posadke. . .

— Me več ne poznate? — je vprašal Mason.

— Bilo jih je veklo, preveč!

— Spravili ste me na "Esmeraldo".

— Aha, zdaj vas pa imam! — "Emeraldo" so tempedirali in se je potopila z vsem mostrom. Vi ste slepar!

— Da, ampak Mason se je rešil, po treh ali štirih dneh ga je neka ladja vuela na krov. Toda ni mogel ne hoditi, ne stati, hrbitenec mu je zlomljena. . . Saj veste, da sem bil strojnik, da sem hotel v Liverpool, da sem puštil pred vasim barom svoje stvari. Ni bilo veklo, le moja